

OSŁODZICZ (1) *sb m*

A sg osłodzicz.

Sł stp: osłodzicz, osładzicz, Cn, Linde brak.

bot. Polypodium vulgare L. (Rost); roślina z rodziny paprotkowatych (Polypodiaceae); paprotka o słodkich kłączach, zwana też słodyczką:

Zestawienie: »osłodzicz polny«: Chczefzli zdrdw [!] być [...]. Warzony piy ofłodzić [!] polny. FalZioł V 47.

Synonim: paprotka.

Cf OSŁADZIEC, OSŁODYCZ

AK